

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันผู้ประกอบการหันมาสนใจทำกิจการหรือลงทุนประกอบธุรกิจที่ให้ผลได้ผลตอบแทนในระยะยาวค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการลงทุนทางการศึกษาที่ถือเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะส่งผลไปยังการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ อีกทั้งคุณภาพทรัพยากรมนุษย์จะเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็ก สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา รวมทั้งสถาบันทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ล้วนมีปฏิสัมพันธ์ต่อการพัฒนาและหล่อหลอมความเป็นทรัพยากรมนุษย์ หรือคนที่มีค่าของสังคม (บุญคง หันจางสิทธิ์, 2543) ประกอบกับนโยบายรัฐบาลที่กำหนดการศึกษาภาคบังคับให้บิดามารดา ต้องนำลูกเข้าเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นการให้การศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

การลงทุนทางการศึกษาในปัจจุบันมีการแข่งขันกันมาก โดยเฉพาะโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หรือที่เรียกว่า “โรงเรียนเอกชน” ดังข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ (2546) แสดงให้เห็นว่าจำนวนโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เปิดทำการสอนในแต่ละปีการศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้น ในขณะที่โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น มีจำนวนโรงเรียนที่เปิดทำการสอนในแต่ละปีการศึกษาค่อนข้างคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก จากตารางที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้นจาก 42 โรงเรียนในปีการศึกษา 2533 เป็น 50 โรงเรียนในปีการศึกษา 2546 เพิ่มขึ้นจำนวน 8 โรงเรียน ส่วนโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จาก 8 โรงเรียนในปีการศึกษา 2533 เป็น 7 โรงเรียนในปีการศึกษา 2546 ลดลงจำนวน 1 โรงเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จาก 34 โรงเรียนในปีการศึกษา 2533 เป็น 31 โรงเรียนในปีการศึกษา 2546 ลดลงจำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาท้องถิ่นจาก 11 โรงเรียนในปีการศึกษา 2533 เป็นจำนวนเท่าเดิมคือ 11 โรงเรียนในปีการศึกษา 2546 โรงเรียนสังกัดอื่น ๆ จาก 2 โรงเรียนในปีการศึกษา 2533 เป็น 9 โรงเรียนในปีการศึกษา 2546 เพิ่มขึ้นจำนวน 7 โรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจึงมีจำนวนโรงเรียนเพิ่มขึ้นเป็นอันดับหนึ่ง

ตารางที่ 1.1 จำนวนโรงเรียนจำแนกตามสังกัดในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533-2546

ปีการศึกษา	สังกัด					รวม
	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	กรมสามัญศึกษา	สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น ¹	อื่น ๆ ¹	
2533	42	8	34	11	2	97
2535	43	7	34	11	7	102
2536	42	7	34	11	7	101
2537	43	7	34	11	8	103
2538	42	7	34	11	9	103
2539	44	7	35	11	8	105
2540	46	7	33	11	8	105
2541	47	7	33	11	8	106
2542	50	7	33	11	8	109
2543	49	7	32	11	8	107
2544	49	7	32	11	9	108
2545	49	7	31	11	9	107
2546	50	7	31	11	9	108

¹ รวมโรงเรียนสาธิต เทศบาล การศึกษาสงเคราะห์ การศึกษาพิเศษ และตำรวจตระเวนชายแดน

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ (2535-2546)

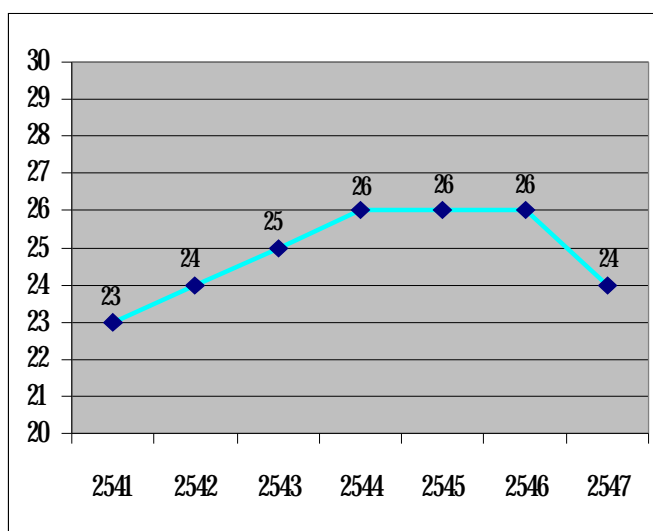
จากตารางที่ 1.2 แสดงให้เห็นถึงสัดส่วนจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนระดับอนุบาลต่อจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนทุกระดับ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นมา มีสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงคืออยู่ระหว่างร้อยละ 80-85 และจากข้อมูลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 (2547) ในปีการศึกษา 2546 จากจำนวนโรงเรียนอนุบาลทุกสังกัดในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 87 แห่ง เป็นโรงเรียนเอกชนที่เปิดชั้นเรียนอนุบาล จำนวนทั้งสิ้น 44 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 50.57 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด (มีโรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะชั้นเรียนอนุบาล 26 แห่ง, ชั้นอนุบาล-ประถมศึกษา 4 แห่ง, ชั้นอนุบาล-ม.ต้น 6 แห่ง, ชั้นอนุบาล-ม.ปลาย 6 แห่ง และชั้นอนุบาลปีที่ 3-ม.ปลาย 2 แห่ง)

ตารางที่ 1.2 จำนวนและสัดส่วน โรงเรียนที่เปิดสอนระดับอนุบาลต่อจำนวน โรงเรียนที่เปิดสอน
ทุกระดับชั้นเรียน (ทุกสังกัด) ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533-2546

ชั้นเรียน	ปีการศึกษา											
	33	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46
อนุบาล	24	23	24	24	25	25	26	29	28	27	26	26
อนุบาล - ประถม	20	28	30	38	38	38	38	37	36	37	34	34
อนุบาล - ม.ต้น	10	16	17	18	18	20	19	18	16	16	18	18
อนุบาล-ม.ปลาย	2	3	3	3	3	3	4	4	7	8	9	9
เด็กเล็ก - ประถม	27	13	9	1	1	-	-	-	-	-	-	-
เด็กเล็ก - มัธยม	-	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	83	85	85	84	85	86	87	88	87	88	87	87
รวมทุกระดับชั้น	97	101	103	103	105	105	106	109	107	108	107	108
สัดส่วน (%)	85	84	82	81	81	82	82	81	81	81	81	80

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ (2535-2546)

รูปที่ 1.1 แสดงแนวโน้มจำนวน โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนเฉพาะระดับอนุบาล ในอำเภอเมือง
เชียงใหม่ ระหว่างปีการศึกษา 2541-2547

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 (2547)

เมื่อพิจารณารูปที่ 1.1 จะเห็นแนวโน้มของโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนเฉพาะระดับอนุบาลเพิ่มขึ้นปีละ 1 แห่ง ในปี 2541 จนถึงปี 2544 แสดงว่ามีโรงเรียนอนุบาลที่ขออนุญาตจัดตั้งใหม่ทุกปีการศึกษา แต่ในปีการศึกษา 2547 มีโรงเรียนอนุบาลที่ขอปิดกิจการจำนวน 2 โรงเรียน เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนที่ลดลงและขาดทุนในการดำเนินงาน ซึ่งสาเหตุหนึ่งก็อาจจะเพราะโรงเรียนมีการแข่งขันกันในเรื่องธุรกิจมากขึ้น และนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังคำแถลงนโยบายต่อรัฐสภา (รัฐบาลไทย, 2544: ออนไลน์) เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ในด้านการศึกษา ข้อที่ (5) ที่ว่า “ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษาและฝึกอบรม โดยรัฐเป็นผู้วางระบบ นโยบาย กำกับคุณภาพมาตรฐาน สนับสนุนและระดมทรัพยากร เตรียมความพร้อมให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน เครือข่ายครอบครัว และอื่น ๆ ” และในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2544: 21) ที่กำหนดให้ประชาชน องค์กรเอกชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและดำเนินงานภายใต้กรอบนโยบายของกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และมีหน้าที่ดูแลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดังนี้ 1) โรงเรียนอนุบาล และสถานศึกษาในระดับปฐมวัย 2) โรงเรียนและสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กฎหมายกำหนดให้จะต้องถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถานศึกษานั้นตั้งอยู่ในพื้นที่ตามความพร้อมและตามหลักเกณฑ์การประเมินที่กำหนดในกฎกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ดังกล่าวข้างต้นโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงอาจจะเป็นคู่แข่งของโรงเรียนเอกชน เพราะมีค่าใช้จ่ายทางการศึกษาที่ถูกกว่ามาก

อีกทั้งสถานการณ์ปัจจุบัน โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีไทยลดลงจากการมีบุตรโดยเฉลี่ย 6 คน ในปี 2513 เป็นไม่เกิน 2 คน ในปี 2544 อัตราการเพิ่มประชากรลดลงจากร้อยละ 3.0 เหลือไม่เกินร้อยละ 1.0 อัตราการตายของทุกกลุ่มอายุลดลง อายุคาดหมายเฉลี่ยสูงขึ้น และคาดว่าโครงสร้างประชากรไทยในอนาคตจะมีประชากรวัยเด็กลดลง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546) กล่าวถึงประชากรวัยเด็ก อายุ 0-14 ปี ว่า ในระดับประเทศมีสัดส่วนลดลงอย่างรวดเร็ว จากร้อยละ 45.2 ในปี 2513 เป็นร้อยละ 24.3 ในปี 2543 และคาดว่าในปี 2549 จะลดลงเหลือร้อยละ 23.1 (ผู้จัดการ, 2547: ออนไลน์) ปัจจุบันประเทศไทยมีอัตราเฉลี่ยการมีบุตรของประชากรสตรีไทยลดลงเหลือ 1.8 คน ในอนาคตจะมีประชากรสูงอายุ วัย 60 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และเป็นการเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่รวดเร็วมาก คือจากร้อยละ 5.7 ในปี 2527 เป็นร้อยละ 9.6 ในปี 2546 คาดว่าประชากรสูงอายุจะเพิ่มเป็นร้อยละ 14.7 ในปี 2562 ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิงกับ ประชากรวัยเด็ก 0-14 ปี จะลดลงจากร้อยละ

36.9 ในปี 2527 เหลือเพียงร้อยละ 20.0 ในปี 2562 ประเทศไทยมีจำนวนประชากรครบ 50 ล้านคน เมื่อปี 2527 และครบ 60 ล้านคน เมื่อปี 2539 คาดว่าจะครบ 70 ล้านคน ในปี 2562 ซึ่งเป็นการเพิ่มประชากรในอัตราที่ลดลง ดังตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 โครงสร้างประชากรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2527-2562

หน่วย: ล้านคน

โครงสร้าง ประชากรไทย	ปี พ.ศ.					
	2527	2539	2544	2545	2546	2562
จำนวนประชากร	50.637	60.003	62.914	63.430	63.959	70.213
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
วัยเด็ก	36.9	27.4	25.2	24.9	24.5	20.0
วัยทำงาน	57.4	64.4	65.5	65.7	65.9	65.3
วัยสูงอายุ	5.7	8.2	9.3	9.4	9.6	14.7

ที่มา: ผู้จัดการ (2547: ออนไลน์)

จากตารางที่ 1.4 แสดงถึงจำนวนประชากรวัยเด็กอายุ 0-4 ปีและ 5-9 ปี ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539-2545 ซึ่งมีจำนวนลดลงทุกปีจากจำนวน 29,993 คน ในปี 2539 เป็นจำนวน 26,074 คน ในปี 2545 ลดลงไปถึง 3,919 คน

ตารางที่ 1.4 จำนวนประชากร หมวดอายุ 0-4ปี และอายุ 5-9ปี ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปี 2537-2545

ปี พ.ศ.	อายุ 0-4ปี	อายุ 5-9ปี	รวม (คน)
2537	13,644	15,023	28,667
2538	14,276	14,648	28,924
2539	14,794	15,199	29,993
2540	14,482	15,923	30,405
2541	14,067	16,190	30,257
2542	9,819	16,257	26,076
2543	12,060	16,321	28,381
2544	11,144	16,122	27,266
2545	10,503	15,571	26,074

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ (2538-2546)

สาเหตุหลายประการที่ทำให้โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงไป ดังเช่น ความสำเร็จในการวางแผนครอบครัว ทักษะคิด และค่านิยมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือการวางแผนครอบครัวที่ใช้วิธีการคุมกำเนิด มีผลทำให้อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงต่ำกว่าระดับทดแทน อัตราการเพิ่มประชากรจึงลดลง จำนวนประชากรวัยเด็กก็ลดลงไปด้วย จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ (2538-2546) ในตารางที่ 1.5 อัตราคุมกำเนิดในอำเภอเมืองเชียงใหม่มีอัตราค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2543 และ พ.ศ. 2545 มีเกือบถึง 100 เปอร์เซ็นต์ มีผลกระทบทำให้จำนวนนักเรียนระดับอนุบาลในอำเภอเมืองเชียงใหม่ลดลง ดังตารางที่ 1.6 จำนวนนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ในปี 2545 ลดลงจากปี 2539 จำนวน 1,891 คน จำนวนนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในปี 2545 ลดลงจากปี 2539 จำนวน 833 คน และจำนวนนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในปี 2545 ลดลงจากปี 2539 จำนวน 902 คน

ตารางที่ 1.5 อัตราคุมกำเนิด ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2537-2545

ปี พ.ศ.	อัตราคุมกำเนิด (%)
2537	72.12
2538	75.66
2539	79.54
2540	86.78
2541	75.80
2542	77.50
2543	96.40
2544	81.50
2545	96.40

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ (2538-2546)

ตารางที่ 1.6 จำนวนนักเรียนระดับอนุบาล (ทุกสังกัด) ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2537-2545

ปีการศึกษา	เด็กเล็ก อายุ 2-3ปี	อนุบาลปีที่ 1 อายุ 3-4ปี	อนุบาลปีที่ 2 อายุ 4-5ปี	อนุบาลปีที่ 3 อายุ 5-6ปี
2537	7,003	6,183	16,817	14,769
2538	4,654	6,262	20,103	17,569
2539	2,504	5,737	19,746	18,715
2540	2,348	9,211	21,108	21,404
2541	1,704	6,946	20,928	20,342
2542	702	9,551	20,480	18,048
2543	1,021	6,566	20,326	21,094
2544	400	5,860	19,872	21,132
2545	613	4,904	18,844	22,427

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ (2538-2546)

จากตารางที่ 1.7 แสดงให้เห็นถึงจำนวนนักเรียนชั้นอนุบาลเฉพาะโรงเรียนเอกชนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่ถูกผลกระทบทำให้จำนวนนักเรียนลดลงจากจำนวน 6,147 คน ในปี 2539 เป็นจำนวน 3,471 คน ในปี 2546 จะเห็นว่าลดลงไปถึง 2,676 คน และจากจำนวน 3,471 คน ในปี 2546 เป็นจำนวน 3,220 คน ในปี 2547 จะเห็นว่าลดลงไปถึง 251 คน และยังคงแสดงให้เห็นว่าในปี 2546 มีโรงเรียนที่เปิดทำการ 26 โรงเรียน แต่ในปี 2547 เหลือโรงเรียนที่เปิดทำการ 24 โรงเรียน ลดลงไป 2 โรงเรียน เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนน้อยเกินไปไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ 1 โรงเรียน และอีก 1 โรงเรียน ต้องการขายกรรมสิทธิ์ที่ดินให้นักธุรกิจเพราะอยู่ในย่านความเจริญ อีกทั้งแนวโน้มของจำนวนนักเรียนที่ลดลงมาตลอดหลายปีที่ผ่านมา ทำให้การดำเนินการโรงเรียนในสภาวะปัจจุบันมีแนวโน้มไม่ค่อยดีนัก

ตารางที่ 1.7 จำนวนนักเรียน โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนเฉพาะระดับอนุบาลในอำเภอเมืองเชียงใหม่

ที่	ชื่อ โรงเรียน	ปี 2539	ปี 2546	เปรียบเทียบ ปี2539และ46	ปี 2547	เปรียบเทียบ ปี2539และ47
1.	อนุบาลครุณนิมิต	880	251	-629	343	+92
2.	อนุบาลสวนเด็กเชียงใหม่	369	208	-161	212	+4
3.	อนุบาลนครพิงค์	121	70	-51	41	-29
4.	อนุบาลอักษรธรรม	80	35	-45	15	-20
5.	อนุบาลครุณนิมิตวิทยา	440	286	-154	336	+50
6.	อนุบาลพรณี	280	148	-132	149	+1
7.	อนุบาลสายครุณ	679	294	-385	213	-81
8.	อนุบาลสวนน้อย	506	318	-188	317	-1
9.	อนุบาลโชติวิทย์	70	86	+16	78	-8
10.	อนุบาลวาริ	448	364	-84	384	+20
11.	อนุบาลบ้านหมอ	37	74	+37	57	-17
12.	อนุบาลสิริวัฒน์	34	27	-7	31	+4
13.	อนุบาลมยุรี	237	145	-92	135	-10
14.	อนุบาลโพธิรักษ์	170	131	-39	91	-40
15.	อนุบาลครุณรักษ์ฮัตสัน	129	93	-36	136	+43
16.	อนุบาลอัมพรพรรณ	49	55	+6	53	-2
17.	อนุบาลบ้านเด็ก	280	221	-59	104	-117
18.	อนุบาลร่มเย็น	350	121	-229	129	+8
19.	อนุบาลลานนา	150	62	-88	50	-12
20.	อนุบาลอุบลลักษณ์	106	84	-22	61	-23
21.	อนุบาลดวงแก้ว	ยังไม่เปิด	42	-	42	0
22.	อนุบาลบ้านคุณแม่	ยังไม่เปิด	29	-	45	+16
23.	อนุบาลเวียงพิงค์	ยังไม่เปิด	158	-	132	-26
24.	อนุบาลสภาพร	ยังไม่เปิด	52	-	66	+14
25.	อนุบาลเดือนเพ็ญ	87	18	-69	ปิดกิจการ	-
26.	อนุบาลสุเทพ	300	99	-201	ขายกิจการ	-
	รวม	6,147	3,471	-2676	3,220	-251

ที่มา: นิคม สุวตติ (2541: 4) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 (2547)

หมายเหตุ: ตัวเลขจำนวนนักเรียนเป็นตัวเลขจำนวนเฉพาะนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 ไม่รวม
นักเรียนชั้นเตรียมอนุบาล

จะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ในอนาคตประชากรวัยเรียนระดับอนุบาลที่มีอายุระหว่าง 2 - 6 ปี มีแนวโน้มว่าจำนวนและสัดส่วนของประชากรวัยเรียนจะลดลงไปอีก ดังนั้นในสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ประกอบการจึงต้องจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลที่เป็นธุรกิจทางการศึกษาให้มีคุณภาพและสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนอนุบาลอย่างแท้จริง จึงจะมีกำไรและสามารถอยู่ได้อย่างมีเสถียรภาพต่อไปในอนาคต

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การที่จะตัดสินใจในการลงทุนโรงเรียนอนุบาลนั้นนอกจากจะต้องศึกษาหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับอนุบาลแล้ว ควรจะต้องทำการศึกษาวิเคราะห์หาแนวโน้มจำนวนประชากรวัยเด็กในอนาคตที่มีผลต่อการจัดการศึกษาในระดับอนุบาลอีกด้วย เพื่อจะได้แนวทางที่จะช่วยในการตัดสินใจลงทุนโรงเรียนอนุบาลที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นของหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนก็ตาม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาล ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลของผู้ปกครองนักเรียน ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้ต้องการลงทุนประกอบธุรกิจโรงเรียนอนุบาล เป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลให้แก่บุตรหลาน และเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลให้สนองต่อความต้องการของผู้ปกครองนักเรียนอนุบาลอย่างแท้จริง

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษารุ่นนี้ได้แยกทำการศึกษาเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับมหภาค ใช้ข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนเฉพาะระดับอนุบาล ที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 โรงเรียน มาทำการศึกษาวิเคราะห์หาปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลของผู้ปกครองนักเรียนในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

2. ระดับจุลภาค ใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากผู้ปกครองของนักเรียนชั้นอนุบาลที่เรียนอยู่ในโรงเรียนอนุบาล ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 286 คน จากจำนวนประชากรตัวอย่างทั้งหมด 2674 คน เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลให้แก่บุตรหลาน

1.5 นิยามศัพท์

โรงเรียนอนุบาล คือโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนเฉพาะระดับก่อนประถมศึกษา ที่เป็นเด็กปฐมวัย มีอายุระหว่าง 0- 5ปี (นับตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึงอายุ 5ปี 11 เดือน 29วัน) โดยส่วนใหญ่โรงเรียนจะจัดชั้นเรียนดังนี้ ชั้นเตรียมอนุบาล 1 อายุ 1 - 2ปี, ชั้นเตรียมอนุบาล 2 อายุ 2 - 3ปี, ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุ 3- 4ปี, ชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4- 5ปี, ชั้นอนุบาลปีที่ 3 อายุ 5- 6ปี และบางโรงเรียนอาจจะเปิดชั้นเด็กเล็ก อายุ 0-1ปี อีกด้วย

โรงเรียนอนุบาลที่มีชื่อเสียงมาก คือโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่มีจำนวนนักเรียนมาก ได้รับความนิยมนจากผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ นำบุตรหลานไปเข้าเรียน ส่วนมากจะมีอัตราค่าเล่าเรียนสูง ในที่นี้หมายถึงโรงเรียนอนุบาลครุณนิมิต โรงเรียนอนุบาลสวนน้อย โรงเรียนอนุบาลครุณนิมิตวิทยา โรงเรียนอนุบาลสวนเด็กเชียงใหม่ และโรงเรียนอนุบาลสายครุณ

โรงเรียนชื่อดัง คือโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป มีจำนวนนักเรียนชั้น ม.6 ที่สามารถเอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้ในอันดับต้น และเป็นโรงเรียนที่มีการจัดสอบให้เข้าเรียนต่อชั้น ป.1 ในที่นี้หมายถึง โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย (รับเฉพาะนักเรียนชาย), โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่ (รับเฉพาะนักเรียนหญิง), โรงเรียนคาราวิทยาลัย (รับทั้งนักเรียนชาย-หญิง) เท่านั้น